

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ เพื่อศึกษาทัศนคติ บรรทัดฐานของสังคม การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมและความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดของผู้ดูแลเด็ก และความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติ บรรทัดฐานของสังคม การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมและความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดของผู้ดูแลเด็กระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลหลักที่ให้การปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดแก่เด็กที่มีอายุระหว่าง 3-12 ปี ที่เข้ารับการผ่าตัดในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ จังหวัดเชียงราย และโรงพยาบาลลำปาง จังหวัดลำปาง จำนวน 106 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย 2 ส่วนได้แก่ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแลเด็ก ส่วนที่ 2 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของเด็กที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่ทุกระบบ ยกเว้น การผ่าตัดแบบลูกฉิม การผ่าตัดระบบประสาท และการผ่าตัดกระดูกและข้อ 2) แบบสอบถามความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดของผู้ดูแลเด็กที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรมของเอจเซน (Ajzen, 1991) ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .87 และนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และ 3) แบบสอบถามทัศนคติบรรทัดฐานของสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมใช้แบบสอบถามความเชื่อด้านทัศนคติบรรทัดฐานของสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของบิดามารดา (parents' beliefs questionnaire) ของทัวร์ิกนีและคณะ (Tourigny et al., 2005) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามดังกล่าวแปลจากฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อาจารย์พยาบาลจำนวน 2 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านภาษาอังกฤษและภาษาไทย แล้วย้อนกลับจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นผู้วิจัยส่งเครื่องมือชุดแปลย้อนกลับไปที่เจ้าของเครื่องมือชุดต้นฉบับ เพื่อให้เจ้าของเครื่องมือชุดต้นฉบับให้ข้อคิดเห็นว่าเครื่องมือชุดที่แปลย้อนกลับนั้นมี

ความหมายใกล้เคียงกับเครื่องมือชุดต้นฉบับมากน้อยเพียงใด และนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 โดยคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านได้ดังนี้ .85 .86 และ .72 ตามลำดับวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติโคลโมโกรอฟสมีนอฟ (Kolmogorov-Sminov test) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Burns & Grove, 2009; Polit, 2010) พบว่า ข้อมูลทั้งหมดมีการแจกแจงแบบ โท้งปกติจึงเลือกใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ในการทดสอบความสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดแก็เด็กโดยรวมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.38 มีทัศนคติในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดแก็เด็กโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีบรรทัดฐานของสังคมในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดแก็เด็ก โดยรวมอยู่ในระดับสูง และร้อยละ 72.64 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดแก็เด็ก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดของผู้ดูแลเด็กในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .41, p < .01$) บรรทัดฐานของสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดของผู้ดูแลเด็กในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .50, p < .01$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดของผู้ดูแลเด็ก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการศึกษาพยาบาล

ผลการวิจัยนี้ทำให้เข้าใจทัศนคติ บรรทัดฐานของสังคม การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมและความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดของผู้ดูแลเด็ก

2. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

ผลการวิจัยครั้งนี้บุคลากรสุขภาพอาจใช้ข้อมูลนี้สำหรับวางแผนเพื่อช่วยเหลือผู้ดูแลเด็กในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดแก็เด็ก

3. ด้านการวิจัยการพยาบาล

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ในการทำวิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการผ่าตัดใหญ่ระบบเดียวกันทั้งหมด เนื่องจากระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมก่อนการผ่าตัดที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ดูแลเด็กได้รับการเตรียมความพร้อม 6 ชั่วโมง หรือ 1 วัน ก่อนผ่าตัด อาจมีผลต่อความคิด อารมณ์ ความรู้สึก (ทัศนคติ) ของผู้ดูแลเด็กได้
2. ควรทำการศึกษาตัวแปรที่ยังมีความสัมพันธ์ในกันระดับปานกลางต่อไป
3. ควรทำการศึกษาถึงพฤติกรรมในการปฏิบัติเพื่อการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัดของผู้ดูแลเด็กต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved